

KAMIOŤĂ•KEM V AMERICE - 13

PondĚĹĹ-, 21 Ā™Ā-jen 2013

Na Pennsylvanii mĚm ještĚ jednu vzpomĚnku. ZaĀ•inĚ to v Bostonu, kde jsem celĚy den naklĚdal trailer, nejedl a nepil, nebylo co, a ani nebylo kde. KdyĚĤ to bylo hotovo, vyrazil jsem na zĚpad. Byl Ā•tvrtek veĀ•er a jĚ mĚĹ bĚt v pondĚĹĹ v 8 hodin v pĀ™Ĺstavu v Oaklandu v Kalifornii.

MĚĹ jsem v traileru mimo jinĚho palety s burĚky pro americkou ambasĚdu v Hong Kongu. Kolem desĚtĚ veĀ•er se to stalo. Z niĀ•eho nic jsem najednou pĀ™Ĺstal vidĚt, všechno rozmazanĚ, jĚ se cĹtil jako opilý, chtĚĹ jsem zatoĀ•it ke kra dĚlnice,, ale nemohl jsem ani hnout volantem a rukama. NevĹm, jak se mi nakonec podaĤ™ilo zastavit, ale stĚl jsem tam ve tmĚ a nevĚdĚĹĹ vĀ•bec, co se dĚje. Po nĚjakĚ dobĚ, kdyĚĤ se mi zdĚlo, Ā•e uĀ• je mi snad trochu lĹp, jsem utĚhl pĚs dĚlo, aby mnĚ to drĚĤelo a jĚ toĀ•il volantem mĹsto sebou kolem volantu. VĚdĚĹ jsem, Ā•e pĚr mil pĀ™Ĺede mnou je dĚlnicĹ 80, kterou potĀ™Ĺebuju a kterĚ vede do San Francisca. Tam zaboĀ•Ĺm doprava a po nĚkolika mĹlĹch je odpoĀ•Ĺvadlo, kd mĚĹĤu bezpeĀ•nĚ zĀ•stat stĚt.

Vyjel jsem tedy. SprĚvnĚ se mi povedlo odboĀ•it doprava, ale zajet na odpoĀ•Ĺvadlo bylo nĚjak nad moje sĹly. NaštĚs po dalšĹch deseti mĹlĹch je malĚy truckstop Shell, zastavĹm tam… PekelnĚ jsem se na to soustĀ™Ĺdil a povedlo se. Sjel jsem z dĚlnice, zaparkoval. Co teĀ•? Bylo mi tak zle, Ā•e jsem vĤĀ™il tomu, Ā•e umĹrĚm a v tu chvĹli bylo nejrozmĹnjšĹ napsat manĤ•elce a synovi. Dopis nechĚm leĤ•et na volantu a aĤ• mnĚ najdou, najdou i dopis a pošlou jim ho. Napsal jsem dopis na rozlouĀ•enou a pĀ™ĹemĹšlĹ co dĚl. MoĤ•nĚ, Ā•e mi udĚĹĹ dobĚ vzduch? Slezl jsem z traku a najednou se vidĹm, jak jdu do restaurace, usedĚm, objednĚvĚm kafe a sypu do nĚj dvacet pytlĹkĹ cukru. Ono to naše tĤ•lo nĚkdy vĹ samo, co je potĀ™Ĺeba. Vypil jsem tu pĀ™ĹĹšernĚ sladkou, takĀ™Ĺ nepoĤ•Ĺvatelnou cukrovou kaši a za nĚkolik minut jsem byl v poĀ™ĹĹdku, najedl se a šel spĚt. MĚĹ jsem pĀ•vodnĚ dojet mnohem dĚl, jenomĀ•e mi to v tu chvĹli bylo nĚjak jedno. Dneska uĀ• vĹm, co mi to vlastnĚ bylo, no a vy Ā•e?

DruhĚy den rĚno, rozhodnutĚ, Ā•e mi burĚky mohou bĹt ukradenĚ a loĀ• v Oaklandu taky, jsem si jel pohodlnĚ. V poledne jsem zastavil na obĚd, coĤ• jsem jindy nedĚĹĹ. Ale v prĀ•bĤhu dne se mi to nĚjak rozleĤ•elo v hlavĚ a jĚ se rozhodl, Ā•e zkusĹm. UprostĀ™Ĺ Illinois jsem zastavil, po ujetĹ asi 830 mil (1330 km), se vykoupal a šel spĚt. NĚsledujĹci den, to uĀ• byla sobota, jsem zaĀ•al dohĚnĚt Ā•as. Dojel jsem na hranice Nebrasky a Wyomingu, 1000 mil (1600 km), kde v truckstopu Antilopa jsem našel, co jsem potĀ™Ĺeboval. Bar a pivo. Vypil jsem dvĚ piva tam, dalšĹ dvĚ jsem si vzal sebou na dobrou noc a pak uĀ• jen sladkĚ sny…

Pak bylo nedĚlnĹ rĚno, pĀ™Ĺede mnou Wyoming, Utah a Nevada, cĹl truckstop ve Sparks, 1015 mil (1630 km). Dojel jsem tam, to jo, ale unavenĚy tak, Ā•e uĀ• jsem na silnicĹ nevidĚĹĹ, jen se drĚĤel mezi bĹlĹmi Ā•Ěrami. Zajel jsem na truckstop a jezdĹ dokola tak dlouho, aĤ• jsem našel mĹsto, kam jsem mohl najet popĀ™Ĺedu. Kdepak couvat, jĚ uĀ• nevidĚĹĹ ani zrcadlo, natoĤ• nĚco v nich.

RĚno jsem vyjel brzo, pĀ™Ĺed sebou asi 250 mil do Oaklandu a nadĚji, Ā•e to moĤ•nĚ stihnu. PĀ™Ĺed Sacramentem je nejhoršĹ vĚha, co znĚm. Slyšel jsem, Ā•e jsou horšĹ, nevĹm, mĚ zkušenost je tato: samozĀ™ĹejmĚ mĚ tam zastavili a zaĀ•ala prohlĹdka traku. Dopadlo to dobĀ™Ĺe, i kdyĤĤ mnĚ kontrolovala ta nejprotivnĚjšs inspektorka v severnĹ Americe. NaštĚstĹ, dĹky BoĤ•e, tam byl taky hodnĚy dĚdoušek, kterĚy obsluhoval vĚhu. Rozhodl se pomoci, vzal mĚj denĹk (log book), otevĀ™Ĺel, zalpal po dechu, otoĀ•il oĀ•i k nebesĀ™m a honem to zase zavĀ™Ĺel. KdyĤĤ inspektorka natĚhla ruku po logu, on povĹdĚ: "To uĀ• jsem kontroloval, to je v poĀ™ĹĹdku." JĚ mu chtĚĹĹ polĹbit zadnĹ nebo aspoĀ• ruku, ale nemohl jsem udĚĹĹlat nic, neĀ• se na nĚj podĹvat. On ten pohled pochopil, usmĚl se, a protoĀ•e stĚl za inspektorkou a ta na nĚj nevidĚĹĹ, pohrozil mi prstĹkem. Do pĀ™ĹĹstavu jsem dojel vĤ•as, tĀ™Ĺi palety burĚkĹ pro americkou ambasĚdu v Hong Kongu vyloĤ•il a hurĚ do Los Angeles, kde jsem mĚĹĹ nĚsledujĹci rĚno vyklĚdat zbytek. Cestou mnĚ samozĀ™ĹejmĚ zastavili ještĚ na jinĚ vĚze, zase na kontrolu. Zeptali se, kdy mne kontrolovali naposled a kdyĤĤ jsem jim Ā™Ĺekl a ukĚzal papĹr, Ā•e ten den rĚno, nechali mne jet.

V úterý ráno, to už jsem stál u rampy a vykládali mě, vidím, jak z traku hned vedle vykládají stejný náklad jako mě. Dal jsem se do řeči s řidičem a dověděl se zajímavé věci. Oni byli v Cometu v Bostonu, odkud byl náklad ve státě Massachusetts. Píšu oni, protože na traku byli dva řidiči, kteří mohou jet takzvaně nepřetržitě a ty palety vrat stály. Proč, když to tolik spěchalo a bylo třeba stihnout loď. Ty ztracené buráky nenalodili jim? Vrtalo mi to hlavou, ptal jsem se, kde se dalo a brzo jsem znal odpověď. Za náklady do oblasti San Francisca se platí víc než do Los Angeles a okolí. Nevím proč, ale je to tak. Tak já se ptám, div se u toho nezabiju, aby mě vyhodili víc? Proto jsem seděl nedávno za volantem osmnáct hodin? Já riskuju pokutu na váze za hodiny ve službě jen pro něj? Pokuty nejsou malé, známý platil za falšování /a to jsme dělali všichni/, \$ 1600,-. Za cestu na východ a zpět jsem dostával \$ 850,-, bez ohledu na to, jak dlouho trvá a kolik zastávek mám. Tak takhle teda ne! Jenže - kde vzít honem jinou práci? MICHAL